

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

Türkiye hiç olmadığı kadar çok iyi gazetelere ve işini ödünsüz yapacak gazetecilere ve yazarlara ihtiyaç duyuyor.

BirGün gazetesinin ilanını gördüğümde beğenmiştim. Bana göre gazetecilerin ve köşe yazarlarının siyasetçi baskısı nedeniyle işlerini kaybetmesini gayet güzel anlatan bir çalışmaydı.

İleri demokrasi sözü vermiş bir siyasetçinin, ileriye bırak ağır aksak işleyen bir demokrasinin bile özü olan basın özgürlüğüne darbe vurması, konuşmalarında gazetecileri hedef göstermesi, patronlarına şikâyet etmesi ve hatta tepki ısmarlaması öncelikle kendine gazeteci diyen herkesin eleştirmesi gereken bir tavır. Çünkü kendine demokrat diyen siyasetçinin esas utanç vesikası basına yaptığı baskıdır.

Reklam güzeldi. Ancak isimi kullanılan yazarların hepsinin oluru almadan böyle bir tanıtım kampanyası yapmak hataydı. BirGün de bunu hemen fark edip manşet yanından özür diledi. Ben bu hatayı bir kötü niyet göstergesi olarak değil, Türkiye’de sıkça karşılaştığımız bir yol yordam bilmeme ve koordinasyon eksikliği örneği olarak gördüm. Özür bana yetti.

Militanlık mı?

BirGün militan bir gazete değildir. BirGün’de yazarlar siyasi patronların neyden hoşlanacağını düşünüp yazmazlar. Türkiye basınında militan gazete görmek isteyenler gidip manşetten burç bölümüne Ak Parti güzellemesi yapmayı gazetecilik sanan onlarca yayın bulabilirler.

Militan gazeteciliğin nasıl yapıldığını merak edenler siyasetçi kuyruğu olup, nerede nasıl yaranırım, göz göze gelip gözlerimi nasıl da süzerim diyerek ortalarda âkillik taslarken sakillik heykeline dönenlere bir baksınlar. Bir, Müslüman olsunlar sonra dürüst gazetecilik yapmaya kalkana dil uzatsınlar.

BirGün, çıktığından beri emekçilerin, mağdurların, halkın yanında olmuş bir gazete. Bir avuç insanın insanüstü gayretiyle çıkan, yazarlarıyla Türkiye’nin ihtiyaç duyduğu bir perspektifi kamuoyuna sunan bir gazete.

Hata yaptığında da çıkıp doğru dürüst özür dilemeyi bilen bir gazete. Fikir özgürlüğüne bu kadar darbe vurulurken, “Muhteşem Yüzyıl”ı eleştirmek de lazım, ucube heykele ucube demek lazım, evet efendim ne dersiniz size katılıyorum sepet efendim” diyenleri övmeyen bir gazete. Gazeteciliğin ruhunun siyasetçilere methiyeler düzmekle her zaman çelişeceğini anlatan bir gazete. Bu kadar itilip kakılmayı hatalarına rağmen kesinlikle hak etmeyen bir gazete.

İyi gazetecilik

BirGün zor bir tercih yaptı. Bir siyasetin yayın organı olarak görülen bir rotadan uzaklaşmaya karar verdi. Yıllarca Radikal’de çalışmış, Türkiye’nin en iyi gazetecilerinden Ertuğrul Mavioğlu’na gözünü kırpmadan dümeni teslim etti.

Ülkenin bağımsız gazetelere en çok ihtiyacı olan bir dönemde insana ilaç gibi gelen bir haberle yeni bir atılım yaptı. 14 Kasım'da yani yaklaşık iki hafta önce Nuray Mert, Ece Temelkuran, Yıldırım Türker, Banu Güven ve Ahmet Şık'ın BirGün'de köşe yazarı olacağı gazete tarafından duyuruldu. Yalanlama gelmedi.

Gazetenin tirajını rahatlıkla iki katına çıkaracak bu adım birçok kişiyi heyecanlandırdı, mutlu etti. Sonra malum ilanla süreç bir darbe aldı. Şimdi gidişat ne olacak bilmiyoruz.

Ancak bildiğimiz bir şey var: Türkiye hiç olmadığı kadar çok iyi gazetelere ve işini ödünsüz yapacak gazetecilere ve yazarlara ihtiyaç duyuyor. Militan gazeteci ve köşe yazarlarının cirit attığı basın kendini toplaması ancak böyle mümkün.

Hakikate, hakikaten sahip çıkmayı amaç edinip meslek ahlakını her şeyin önüne koyan gazeteciler ileri demokrasinin sigortasıdır. Gerisi 10 sene sonra unutulacak ve on senede bir iktidar değiştikçe özür dileyen zevat.